

troer at kunne henvise til, hvorledes man har haaret sig ad ved at sætte Hærloven i Kraft. — Der er endnu kun eet Punkt, jeg skal berøre, og det er rigtignok ikke det mindst væsentlige, nemlig det om Udrustningen. Det er Noget, hvorom der er blevet talt en heel Deel i forrige Session, og man vil saaledes erindre, at nogle Medlemmer af Udvalget foreslog at sætte den aarlige Udrustnings Udgift op til det Beløb, som var omtrent nødvendigt til at holde 12—1,400 Mand inde i 6 Maaneder. Forslaget saldt igjennem her i Salen, og der blev derfor til 3die Behandling af Udvalgets Fleertal stillet Forslag om kun at bevilge 1,200 Mand. Jeg havde ønsket, at den høitærede Minister var gaaet lidt videre end til dette Forslag om 1,200 Mand, idet jeg ikke troer, det vilde have været for meget at forlange 1,400 Mand. Allerede i forrige Samling har jeg udviklet af hvilken overordentlig Betydning en rigelig Udrustning er for Flaadens Officerer og Underofficerer, og jeg troer, det har saa stor Betydning, at alt Andet maa skydes tilside derfor. Vi have i den hidtilværende Cadetsskole faaet uddannet unge Officerer, om hvilke jeg troer, man kan sige, at de fleste ere enige om, at de ere meget dygtige unge Mænd; men desværre, det har ikke hjulpet Noget hidtil; en Deel af dem er gaaet tilgrunde af Mangel paa tilstrækkeligt Avancement, men væsentligt af Mangel paa hyppig Øvelse. Det er altsaa dette Punkt, som jeg vil tillade mig at lægge det høitærede Thing paa Sinde, og jeg skal idetmindste anbefale at gaae ind paa det, som Ministeren har foreslaaet i den Henseende.

Ernst: Jeg skal, ligesom de to sidstærede Talere, begynde med at udtale den Glæde, jeg har havt ved at læse Lovforslaget, med Hensyn til at det i høi Grad har sluttet sig til det Forslag, der i forrige Session blev vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget. De Forandringer, der ere foretagne, kan jeg for mit Vedkommende i Reglen ansee for gavnlige, og jeg skal derfor ikke have taget Ordet, naar der ikke var foreslaaet en Bestemmelse, som jeg meget bestemt maa fraraade. Det er nemlig den Ordning, der i § 12

foreslaaes for Artilleriet. Det forekommer mig, at naar man tager Hensyn til, hvad et Krigsskibs Bestemmelse er, saa er det indlysende, at det er Artilleriet, som spiller den største Rolle. Skibets Bestemmelse er at kæmpe, og Kampen med et Krigsskib foregaaer paa to Maader. Den ene er, at det agerer som Bædder, den anden, at det virker med sit Artilleri, og den sidste Virkemaade vil sikkert være den hyppigste. Det forekommer mig derfor sikkert, at ligesaavel som vi behøve Sømandsdygtighed og Maskinddygtighed i et Skib, behøve vi ogsaa — og det i samme Grad — Artilleriddygtighed. Nu bliver Sømandsdygtigheden repræsenteret paa en meget fyldestgjørende Maade derved, at den fordres i høi Grad af enhver Søofficer ombord, og Maskinddygtigheden derved, at der er godt uddannede Maskinmestre ombord; men derimod forekommer det mig, at Artilleriddygtighed ikke forlanges i saadant Maal efter dette Forslag, som den burde forlanges. Det Heldigste vilde være, om enhver Søofficer, ligesaavel som han maa være en dygtig Sømand, ogsaa maatte være en dygtig Artillerist; men kan man ikke opnaae det, saa maa man idetmindste forlange, at der i hvert Skib er en meget dygtig Artillerist. Jeg kan ikke paa nogen Maade ansee det for betryggende, at man i hele Officerescorpset kun har to Mænd, som man har gjort det til Pligt at være meget gode Artillerister. Det forekommer mig, at man, ved saaledes at tage to Mænd ud og gjøre dem til særegne Artillerister, samtibid med at man tager dem ud af Tallet af Søofficerer og giver dem særegent Avancement, netop bevirker, at de andre Søofficerer have meget mindre Grund til at lægge sig efter Artilleri, end de ellers vilde have, hvorved man ganske bestemt gjør Skade. Det er mig desuden aldeles usforklarligt, hvorfor Ministeren sætter saa megen Priis paa netop saaledes at have to Mænd tagne ud dertil, da han ved at tage dem, som skulle forestaae Artilleriet, ud af hele Officerescorpset, netop vil beholde den Frihed, som for ham er ønskelig til at bruge Enhver efter hans Evner. Han vilde slet ikke være nødt til, naar han havde sat en Mand til at være Søjtmester, da at omstifte ham om kort Tid, hvis der ikkun stod